

Eignende som det, den ærede Forespørger nævnte. Jeg har nemlig seet Exempel paa, at en Formand for en saadan Kommission, naar han foretager en Rejse i lang Afstand, har paalignet den Kommune, hvor han først foretager Afløsning, Udgifterne for hele Rejsen ud, og den Kommune, hvor han sidst foretager Afløsning, Udgifterne for hele Rejsen hjem, men de Kommuner, som ligge derimellem, paaligner han kun den ganske forsvindende Andeel, som medføres ved Reiserne fra den ene til den anden. Jeg har troet, at det, da dette Spørgsmaal er kommet frem, ikke var paa urette Sted at gøre den høitærede Minister opmærksom paa, at dette vistnok ikke er i fuldstændig Konsekvens med Lovens Tanke.

Indenrigsministeren: Naar den Vedkommende ikke har beregnet sig anden Godtgørelse end for hver Miil, han har kjørt, har han ikke faaet Mere, end der tilkom ham; men om man skal ligne Udgifterne til Hjemreisen paa den første Kommune og til Hjemreisen paa den sidste, medens de mellemliggende Kommuner kun betale Distancen mellem dem, er mere et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal; et ganske analogt Tilfælde med Hensyn til Skovsyn afgjorde jeg derhen, at man kun kunde beregne de virkelig tilbagelagte Miil. Naturligviis betaler Enhver den Tid, som Undersøgelsen fordrer, men om Befordringsgodtgørelsen skal beregnes i Forhold til Tiden, er som sagt i ethvert Tilfælde et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal. I det af den ærede Spørger nævnte Tilfælde har den Vedkommende ikke beregnet sig Mere, end der tilkom ham.

Gefardt: I det Amt, hvorfra jeg er, har Formanden for Afløsningskommissionen i Reglen søgt at samle enkelte Sogne til visse Rejser, dernæst har han fordeelt Rejseomkostningerne paa hvert af de Sogne, han saaledes tog paa eengang, og paa den Maade er han gaaet Amtet rundt; dette anseer jeg for det Fornuftigste. Jeg skal imidlertid indrømme, at Rejseomkostningerne falde temmelig tungt paa mange Sogne, og navnlig paa Præsterne, som skulle udrede det Halve af dem, naagtet de ikke have stor Indtægt af Smaarebøf, saaledes at

Umkøstningerne i mange Sogne kunne løbe op til mere end Indtægten af den for et Aar; men dette Forhold er dog langt fra saa trykkende som det af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing (Madsen) nævnte med Hensyn til Usikkerheden om, hvad Beboerne mene at være pligtige til at yde, hvad der skal henregnes til Smaarebøf. Jeg skal i saa Henseende støtte hans Opfordring til enten at udstede et Cirkulære eller paa anden Maade at gøre dette Forhold klart for Beboerne; thi naar de vide, hvad de skulle svare, ville de ogsaa vise god Villie dertil; men Følgen af den Maade, hvorpaa Sagen nu er ordnet, er den, at Beboerne i mange Sogne tage mod Kjendelsen, naar den er sat den, men lade være at svare Noget. Præsten vil ikke gjerne sætte sig i uvenligt Forhold til dem eller stride til Udpantning, og Følgen bliver, at han ikke faaer, hvad han skalde have. Det forekommer mig, at Ministeriet, der skal vaage over Kaldets Indtægter, maaskee kunde have Interesse af at vaage over, at ogsaa disse, som lovlig skalde tilflyde Kaldet, blive derved. Præsterne kunne naturligviis inddrive disse Ydelsler ved Udpantning, naar vedkommende Dder ikke appellerer Kjendelsen, men dette er, saavidt mig bekendt, ikke hidtil skeet i den Egn, hvorfra jeg er, og naar Præsterne ikke ville gribe dertil, blive de desuden i en anden Henseende uheldig stillede, thi Beboerne ville temmelig let komme til at raisonnere saaledes: Naar Præsterne ikke inddrive disse Ydelsler, vise de derved, at de ingen Ret have til dem.

S. Pedersen: Jeg maa have udtrykt mig uthdeligt, eller ogsaa maa den ærede Minister have misforstaaet mig. Jeg har ikke havt til Hensigt at ville sige, at Formanden for Afløsningskommissionen har beregnet sig Betaling for flere Miil, end han har tilbagelagt, men jeg omtalte kun Maaden, hvorpaa Repartitionen var foregaaet, og jeg vusfede, at den ærede Minister vilde udtale sig om, hvorvidt Udgiften skalde fordeles paa alle de Kommuner, hvori Afløsning var foregaaet imellem den samme Frem- og Tilbagerejse, eller Hjemreisen skalde betales af det Sogn, hvor Afløsningen foregik først, og det sidste Sogn betale Hjemreisen, hvorimod de øvrige Sogne, hvor